

Riksförbundet Svensk Fågelhobby

Remissvar om ändring i Djurskyddsmyndighetens föreskrifter och allmänna råd (DFS 2004:16) om villkor för hållande, uppfödning och försäljning m.m. av djur avsedda för sällskap och hobby.

Dnr 31-5620/09

Riksförbundet Svensk Fågelhobby är en paraplyorganisation där både tamfågelägare och uppfödare är anslutna. Vi har idag c:a 1200 anslutna. I vår organisation hålls alla typer av burfåglar, från små finkar till stora aror.

Under rubriken Föreskriftsändring anges att det i dagsläget är en utbredd praxis att vingklippa burfåglar och då framför allt papegojfåglar (Psittaciformes). I begreppet burfåglar ingår som beskrivits i första stycket under rubriken bakgrund alla typer av fåglar. En av dessa grupper är större papegojfåglar.

De fåglar som vingklippas är de större arterna av släktet Psittaciformes och då är det först och främst de fåglar som hålls som tamfåglar. Detta sker mestadels på sommarhalvåret för att minimera risken att de av en händelse skulle bli skrämde och flyga bort. Det kan även förekomma att man nödgas vingklippa avelshannar av vissa arter då de kan visa en ohälsosam aggressivitet mot sin partner.

Vingklippning är ett missvisande begrepp då man kan vilseledas att tro att hela vingen klippas av. Vingpennorna "friseras" för att begränsa vingens bäryta. Detta medför att fågeln inte kan flyga så långt. Denna frisering är temporär då vingpennorna växer ut igen på hösten när fågel går in i sin ruggningsfas.

Det finns olika sätt att frisera vingarna men med olika resultat och syften.

- Det är inte önskvärt att klippa så att man omöjliggör flygning helt. Om fågeln skulle bli skrämde är risken att den skadar sig överhängande, då den instinktivt försöker att flyga iväg men hamnar istället på marken med påföljd att den kan skada sig.
- Att klippa så att flygförmågan begränsas gör att, om fågeln blir skrämde, den kan flyga en kortare sträcka, och då landa på ett säkert sätt och har i och med detta även lättare att komma tillbaka till tryggheten.

Slutledning

Man kan kategorisera papegojors behov i tre delar. Socialt, Klättring och flygning.

Papegojor är oerhört sociala djur och samvaron med sin "flock" är av avgörande betydelse för deras välbefinnande. Konsekvensen av ett förbud mot klippning kommer troligen att resultera i att många fåglar kommer att sitta instängda i en bur, då rädslan för att de skall flyga bort blir överhängande. Vilket i sin tur har till följd att de inte ges den viktiga möjligheten till social samvaro som de är vana vid. Detta kan inte anses vara förenligt med god djuretik.

En papegoja använder sin flygning framför allt till fodersök i det vilda. I fångenskap får de maten serverad och då minskar behovet av att flyga. Vi som fågelhållare och uppfödare har aldrig sett beteendestörningar utlösta av vingklippning men däremot förekommer det pga. dålig social stimulans och då i form av bl.a. fjäderplockning.

Papegojor är till stor del klätterfåglar. Det facto att deras fotanatomi är av sådan beskaffenhet med två tår fram och två tår bak för att möjliggöra en bra och säker klättring pekar också på att begränsa flygförmågan inte är av den avgörande dignitet som förslaget vill framhäva.

Vi anser att med de föreslagna föreskriftförändringarna kommer att förorsaka större skada än nytta.

För Riksförbundet Svensk Fågelhobby,

Rita Grandér, sekreterare